

Sfântul Andrei pe înțelesul copiilor

Ziua de 30 noiembrie este trecută în calendarele bisericești ortodoxe cu litera roșie, ca o adevărată sărbătoare a creștinismului românesc: Sfântul Andrei. Ea premerge zilei de 1 Decembrie, Ziua Națională sau a Unității românilor de pretutindeni. Astfel, prin Sfântul Andrei, se unește spiritual sărbătoarea Bisericii Ortodoxe Române cu sărbătoarea României. Creștinismul nostru, al românilor, este de origine apostolică, iar aceasta i se datorează Sfântului Andrei. Așa se explică și faptul că el este unul dintre cei mai populari sfinți ai noștri și că numele lui este viu nu numai în evlavia, ci și în folclorul românesc. Și că avem printre noi atât de mulți Andrei și Andree.

Sfântul Apostol Andrei, propovăduitorul Evangheliei în Scythia Minor (Dobrogea) este protectorul României. Șirul "sfinților naționali" ar putea începe cu unul din Apostolii Mântuitorului Iisus Hristos, și anume cu Sfântul Andrei. Acesta, deși era iudeu de neam, a propovăduit într-o parte a pământului românesc, la strămoșii noștri geto-daci, și anume în teritoriile situate pe țărm apusean al Mării Negre (Pontul Euxin).

"Cel întâi chemat" la apostolie era frate al lui Simon Petru, care s-a numărat, de asemenea, printre cei 12 apostoli ai Domnului, fiind amândoi fiii pescarului Iona. Erau originari din Betsaida, localitate situată pe țărmul Lacului Ghenizaret (Marea Galileii), din provincia Galileea, în nordul Țării Sfinte. Amândoi au fost pescari, alături de tatăl lor. Amândoi s-au numărat printre "ucenicii" Sfântului Ioan Botezătorul, ascultînd timp îndelungat predicile acestuia în pustiul Iordanului, cu îndemnuri la pocăință și proorocia despre venirea lui Mesia. De la acesta a auzit Andrei cuvintele "Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii" (Ioan 1, 29). A fost și el martor, alături de alți ucenici, la botezul Domnului și la cunoscuta convorbire dintre Iisus și Ioan, întărindu-se în convingerea că Acesta era Mesia cel prezis de prooroci.

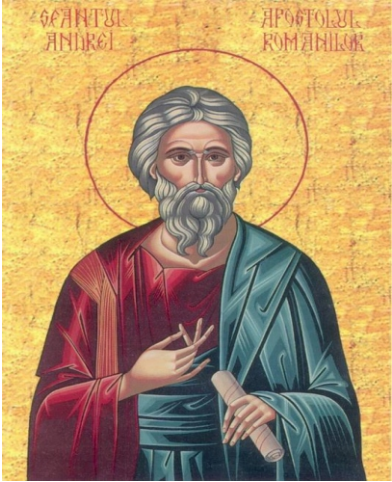
A doua zi după Botezul Domnului în Iordan, Ioan Botezătorul stătea pe țărmul acestui râu cu doi dintre ucenicii lui, Andrei și Ioan (viitorul Apostol și Evanghelist), cărora le spune din nou: "Iată Mielul lui Dumnezeu" (Ioan 1, 36). Auzind această mărturisire, cei doi ucenici au pornit după Iisus, în dorința de a-L cunoaște. Iisus l-a observat și l-a întrebat: "Ce cauți?" La care ei au zis: "Învățătorule, unde locuiești?" El le-a zis: "Veniți și veți vedea". Au mers deci și au văzut unde locuia și au rămas la El în ziua aceea (Ioan 1, 37-39). Andrei a anunțat apoi și pe fratele său

Chemarea lui Andrei la apostolie s-a petrecut ceva mai târziu. Este relatată de Sfântul Apostol și Evanghelist Matei prin cuvintele: "Pe când (Iisus) umbla pe lângă Marea Galileii, a văzut doi frați, pe Simon ce se numește Petru și pe Andrei, fratele lui, care aruncau mreaja în mare, căci erau pescari. Și le-a zis: <<Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni>>. Iar ei, îndată lăsând mrejele, au mers după El" (Matei 4, 18-20 și Marcu 1, 16-18).

Sfintele Evanghelii mai pomenesc pe Sfântul Andrei doar de două ori: la înmulțirea pâinilor, dincolo de Marea Galileii, când el a înștiințat pe Mântuitorul că acolo, în mulțime, era un băiat care avea cinci pâini de orz și doi pești (Ioan 6, 8-9), iar a doua oară, după învierea lui Lazăr când, împreună cu Filip, au înștiințat pe Domnul că niște elini (greci), veniți în Ierusalim cu prilejul sărbătoririi Paștelui iudaic, voiau să-L vadă (Ioan 12, 20-22).

Alături de ceilalți ucenici, a fost trimis și Andrei de către Mântuitorul la propovăduire (Matei 10). L-a însoțit pe Mântuitorul pe drumurile Țării Sfinte, a fost martor la minunile pe care le-a săvârșit, a ascultat cuvintele Sale de învățătură și parabolele pe care le-a rostit în fața mulțimilor, a suferit alături de ceilalți Apostoli, atunci când Domnul a fost prins, judecat, chinuit și apoi răstignit pe Cruce; s-a bucurat alături de ei când a aflat de minunea Învierii din morți și L-a văzut pe Domnul înviat în prima zi, și după opt zile, apoi la arătarea din Galileea, când au primit porunca predicării Evangheliei la toate neamurile (Matei 28, 19).

În urma poruncii Domnului, de a vesti Evanghelia la toate neamurile, după pogorârea Duhului Sfânt și întemeierea Bisericii creștine la Ierusalim, în ziua cincizecimii din anul 30, Sfinții Apostoli și apoi ucenicii lor, au început să predice noua învățătură adusă în lume de Mântuitorul Iisus Hristos. Potrivit Tradiției și celor scrise de unii istorici și teologi din primele veacuri creștine, Sfântul Apostol Andrei a fost primul propovăduitor al Evangheliei la geto-daci, în teritoriul dintre Dunăre și Marea Neagră - cunoscut pe atunci sub numele de Scythia (Scitia), dar și în teritoriile de dincolo de Prut, în nordul Mării Negre. Dar până a ajunge aici, el a predicat în Asia Mică, de unde s-a îndreptat spre teritoriile amintite de la Dunăre și Marea Neagră. Trebuie să spunem că în aceste teritorii, locuite de geto-daci, prin secolele VII-VI î.Hr. s-au așezat coloniști greci, care au întemeiat cunoscutele cetăți de pe țărmul apusean al Mării Negre: Tyras (Cetatea Albă), Histria (Istria), Tomis (Constanța), Callatis (Mangalia), și altele.

Spre sfârșitul secolului al IV-lea î.Hr. s-au așezat aici triburi de sciți, populație nomadă de origine iraniană, care au fost asimilați cu timpul de autohtoni; ei au dat însă teritoriului respectiv numele de "Sciția" (Scythia). Mai târziu, teritoriile de pe țărmul apusean al Mării Negre, până înspre gurile Bugului, au făcut parte din statul geto-dac condus de regele Burebista (sec. I, î.Hr.), dar în anul 28 cetățile grecești de aici au acceptat protectoratul statului roman. În anul 46 d. Hr., întreg teritoriul dintre Dunăre și Marea Neagră a fost cucerit de romani și anexat la provincia Moesia Inferior (Bulgaria răsăriteană de azi), iar în anul 297, în timpul împăratului roman Dioclețian, a devenit provincie aparte, sub numele de Scythia Minor (Sciția Mică).

Anexarea acestui teritoriu - inclusiv a cetăților grecești pomenite mai sus -, în cultura și formele de viață grecești și apoi romane, a oferit condiții prielnice pentru predica Sfântului Apostol Andrei. Așa cum arătam mai sus, tradiția despre predica sa în Sciția apare în câteva lucrări scrise în primele veacuri creștine.

Sărbătoarea Sfântului Andrei marchează pragul între sfârșitul toamnei și începutul iernii, anotimp al frigului și al zăpezii, care inițiază șirul sărbătorilor de iarnă către Crăciun și Anul Nou. Sărbătoarea creștină a Sfântului Andrei a fost suprapusă peste celebrarea unei divinități păgâne ce personifică o sălbăticune a pădurii – lupul. Multe din tradițiile și obiceiurile populare ale acestei sărbători sunt legate de protejarea oamenilor de spiritele care vin pe pământ în această noapte. Țăranii au încercat din cele mai vechi timpuri să prezică la începutul iernii felul în care va decurge anul viitor.

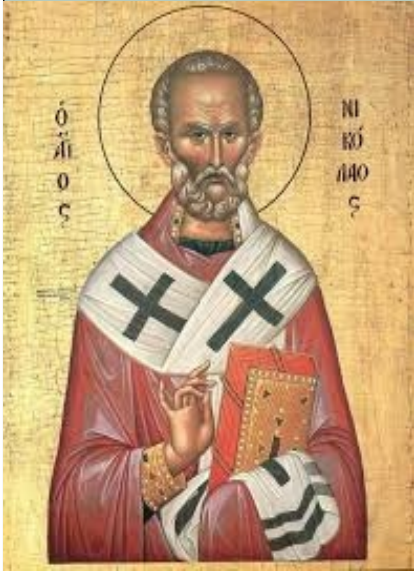
Preot Ioan DOBRESCU

- 1. Sfântul Andrei este numit și...
- 2. Ce ajung oamenii credincioși, buni și iubitori de Dumnezeu?
- 3. Numiți zona țării noastre unde Sfântul Apostol Andrei a transmis învățăturile Domnului nostru Iisus Hristos.
- 4. Cum se numește orașul unde a trecut la Domnul Sfântul Apostol Andrei?
- 5. Care este numele fratelui Sfântului Apostol Andrei?
- 6. Care este luna în care Biserica îl sărbătorește pe Sfântul Apostol Andrei?

Daruri sufletești

nr. 52 (Anul V)
noiembrie 2023

BULETINUL PAROHIAL AL BISERICII SFÂNTUL STELIAN - LUCACI -

Sprijiți Biserica Sfântul Stelian-Lucaci

Cont pentru donații:
RO 63 RNCB 00 82 04 41 79 13 00 01

BCR Sucursala Unirii

Biserica Sfântul Stelian – Lucaci, Str. Logofătul Udriște, nr. 6-8,sector 3, București

Programul slujbelor

MIERCURI

- Taina Sfântului Maslu și Dezlegări - ora 18:00

VINERI

- Sfânta Liturghie - ora 8:30

- Acatistul Sfântului Stelian și Cateheză - ora 17:00

SÂMBĂTĂ

- Sfânta Liturghie - ora 9:00

- Slujba Parastasului - ora 10:30
- Vecernia - ora 17:00

DUMINICĂ

- Utrenia și Sfânta Liturghie - ora 8:30

Sprijiți construirea Catedralei Naționale!

LEI : RO53 RNCB 0075 0048 9503 0109
EUR: RO96 RNCB 0075 0048 9503 0111
USD: RO26 RNCB 0075 0048 9503 0110
Sucursala Sector 4, București

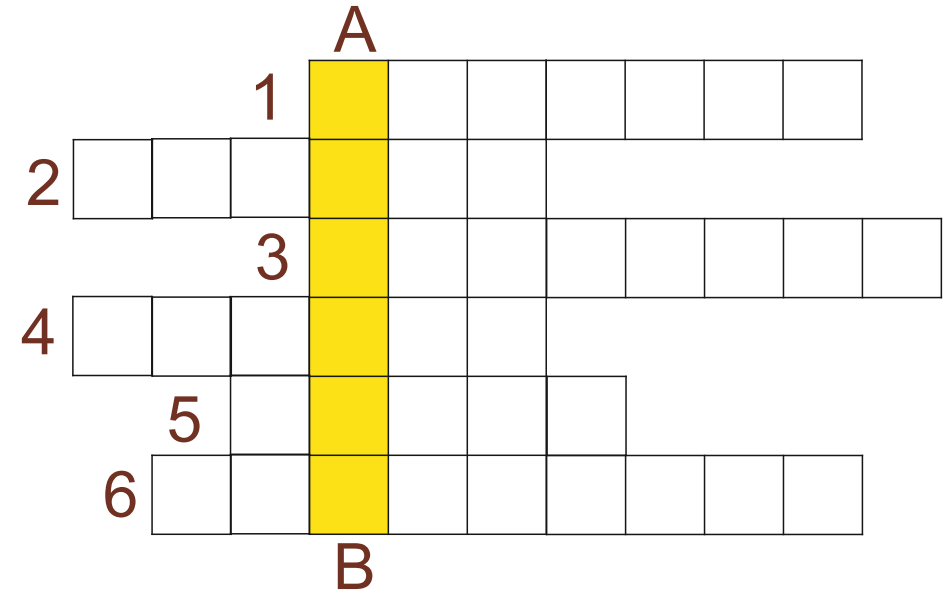

Paroh,
Preot Dr. Andrei Zaiet
telefon: 0727.190.714

facebook:Biserica Lucaci

Preot slujitor
Ioan Dobrescu
telefon: 0746.019.974

Rubrica dedicată copiilor

Sărbătoarea Sfântului Cuvios Stelian, prilej de bucurie și zidire sufletească

În fiecare an, la Biserica Lucaci, în ziua de 26 noiembrie, credincioșii noștri participă la slujbele ce se săvârșesc cu prilejul cinstirii Sfântului Cuvios Stelian Paflagonul, ale cărui sfinte moaște se păstrează în sfântul lăcaș de aproape 300 de ani. Este un dar minunat și o moștenire duhovnicească deosebită, pe care înaintașii l-au lăsat acestei comunități și tuturor iubitorilor și cinstitorilor de sfinți. Însăși această biserică are o particularitate și o încărcătură duhovnicească foarte puternică. Trecută prin vitregiile timpurilor, după cum găsim prezentat în *Condica de Zestre*, document prețios și important pentru această comunitate, dar și prin evenimente din perioada comunistă, care totuși nu au șters prezența și lucrarea duhovniească din acest lăcaș.

Moaștele Sfântului Stelian atrag mereu credincioși care vin la el cu diferite probleme. Copii bolnavi, femei care au diferite probleme de sarcină sau sterilitate, toate au răspuns la rugăciune dacă la bază stă credința, răbdarea și nădejdea. Zilele trecute a fost în biserică un domn mai în vârstă care era marcat de interiorul lăcașului. Ne-a povestit o întâmplare pe care a trăit-o prin anul 1980. Vizavi de biserică se află Brigada Rutieră de Poliție a Municipiului București. Ani de-a rândul, până astăzi la această instituție vin persoane cu diferite probleme. Omul ne-a povestit cum a venit în biserică atunci, foarte timorat datorită unei situații legată de suspendarea permisului de conducere și după ce s-a rugat în fața raclei cu moaștele Sfântului Stelian, a simțit o nădejde pe care nu putea să o descrie. A simțit că nu are o importanță atât de mare recuperarea permisului, deși trebuia să facă un drum cu mașina în afara granițelor țării. În același timp, ne-a mărturisit că s-a simțit de parcă nu s-a întâmplat nimic și cum parcă, l-a trimis cineva la poliție să intre și să ridice carnetul. Lucru care s-a și întâmplat. Însă mai mult ne-a atras atenția altă relatare, petrecută în același timp, în fața raclei. A spus domnul respectiv, că mai era o persoană acolo care plânga și vorbea foarte tare...A spus că era un domn care și-a recăpătat vederea. Din cauza unui accident a rămas orb, de câțiva ani suferea. După rugăciunea la moaștele Sfântului Stelian și-a recuperat vederea. Uimirea domnului cu permisul a fost atât de mare, încât a plecat de acolo întărit în credință. După 40 de ani a venit și a zis că de mult își dorea să revină în biserică. Ba mai mult, a zis că vrea să dăruiască Bisericii pentru zilele hramului un arnajament floral pentru racla și icoana Sfântului Stelian.

Nu știm în ce măsură cele prezentate sunt veridice. Mulți poate se vor îndoi, însă la Dumnezeu, nimic nu este cu neputință. Fiind într-o perioadă tulbure, în anii când se demolau biserici în capitală, credința multora era slăbită, iar mărturiile acestea cu siguranță sunt adevărate. Nu aveau niciun interes și nici nu se vorbea atunci

despre asemenea mărturii și experiențe.

Părintele Ilie Georgescu, fost consilier patriarhal și paroh al Bisericii Lucaci în acea vreme, a relatat multe episoade în care oameni și copii cu probleme își găseau mângâierea și vindecarea în această biserică. Ne-a relatat, de asemenea, că regimul comunist a pus gând rău și lăcașului de pe strada Logofătul Udriște. În vederea sistematizării, multe lăcașuri au căzut în preajmă sub lamele buldozerelor. Ne amintim de *Sfânta Vineri-Hereasca*, de *Biserica Olteni*, *Biserica Sfântul Nicolae-Jitița* sau *Căuzași*, dar și de *Biserica Bradu Staicului*, toate apropiate de *Biserica Lucaci*. Aproape de anul 1989, când s-au pregătit noi planuri de trasare a bulevardelor, în documentele de la arhivele statului, Biserica Lucaci era pe lista celor care trebuiau să dispară. Schimbarea „proiectelor” a venit odată cu evenimentele din decembrie 1989, când poporul român și-a exprimat dorința de libertate și demnitate, iar planurile de demolări au fost abandonate.

Putem observa cât de greu a fost încercat poporul nostru, credința noastră și viața creștină în general. Astăzi, când există libertate de exprimare a credinței și a opiniilor publice, când bisericile sunt primitoare și deschise tuturor, mulți ezită să participe la rugăciunea comună. Refuză Sfintele Taine, Îl exclud pe Hristos din viața lor. Criticile la adresa clericilor și asupra celor credincioși se arată ca un *principiu* promovat de unii, pentru a scoate din conștiința românească credința în Dumnezeu. Noi credem, că într-adevăr, Biserica *nici porțile iadului nu o vor birui*. Prezența multor credincioși la Sfintele Slujbe, mai ales a copiilor care vin în biserică noastră, ne arată că poporul acesta mai are o șansă.

Ceea ce am prezentat aici nu este un atac asupra cuiva. Este doar o subliniere a ceea ce lipsește unui popor născut din Evanghelie, care a rezistat prin credință atâtea veacuri.

Istoricul Bisericii Lucaci înmoaie și inimile cele mai împietrite. Etapele prin care a trecut această Biserică și credința nezdruncinată a celor care au zidit-o și au înzestrat-o cu podoabe sunt repere pentru noi cei de astăzi. De la boierul Lucaci care a zidit prima biserică aici, prin secolul al XVI -lea și informația că a existat o altă biserică, mai veche în aceste locuri, de la mitropolitul Ștefan al Ungrovlahiei și negustorul Momcea, care au reclădit la 1736 o altă biserică și până la părintele vrednic de pomenire și amintire, protopopul Ioan Călărășeanu, care s-a ocupat de zidirea bisericii în care ne rugăm și noi acum, observăm că oamenii aceia nu erau ignoranți și ritualiști, ci credeau cu adevătrat în Dumnezeu.

De la 1736 se păstrează aici moaștele Cuviosului Stelian. Informațiile despre această prezență și slujbele săvârșite cu prilejul sărbătoririi lui ne arată cât de pătruși erau

credincioșii de participarea la rugăciune. Trebuie să amintim, că în vremea de încercare pentru întreaga Europă, în timpul celor două războaie mondiale, mulți oameni își aflau mângâierea la Sfântul Stelian. Un alt preot al acestei Biserici, Ioan Dărvărescu, a înființat între anii 1940-1941 o fundație, numită „Sfântul Stelian”. Această fundație acorda sprijin și ajutor orfanilor și văduvelor de război, refugiați din Basarabia. Biserica a fost mereu alături de poporul ei. Lucrul acesta poate fi dovedit prin consultarea arhivei parohiei, care arată organizarea impecabilă a Bisericii prin credincioșii ei, care oferea medicamente, pături și alte produse soldaților răniți și celor care luptau pentru libertatea și pacea poporului român. De aceea, orice încercare de denigrare a Bisericii, venită din partea unora nu are temeii. Trebuie să reamintim, că același părinte, Ioan Dărvărescu a înființat și a tipărit prima revistă a Bisericii Lucaci, numită „Daruri sufletești”. Sub același nume și noi printăm acest material, care apare lunar sub forma unui Buletin parohial.

Și anul acesta, parohia noastră organizează în chip special sărbătoarea prilejuită de ziua Sfântului Cuvios Stelian. Invităm la rugăciune credincioși din București și din alte locuri, care doresc să participe la procesiune și la Sfânta Liturghie.

În acest sens, mai jos vom prezenta și programul stabilit, cu prilejul sărbătorii Sfântului Cuvios Stelian. Cu iubire față de Dumnezeu și de Sfinții Săi, participarea la această slujbă aduce bucurie sufletească, ajutor și vindecare de boli celor credincioși. Îl rugăm pe Sfântul Cuvios Stelian să mijlocească pentru mântuirea noastră la Tronul Preasfintei Treimi. Îl rugăm să vindece suferințele și bolile copiilor nevinovați, să mângâie părinții care plâng pentru copiii lor și să ne deschidă inima spre credința adevărată.

Preot Andrei-Mihai ZAIET

Intrarea în biserică a Maicii Domnului

Intrarea în biserică a Maicii Domnului, prima sărbătoare însemnată din Postul Crăciunului și unul dintre cele douăsprezece Praznice Împărătești, ne amintește tuturor de momentul deosebit în care Sfinții Părinți Ioachim și Ana au adus-o pe fiica lor, Maria, în vârstă de trei ani, la templul din Ierusalim ca să o închine lui Dumnezeu, după cum Îi făgăduiseră. Căci ei, ajungând la o vârstă înaintată și neavând copii, numai prin dumnezeiască minune au dobândit pe prunca Maria. Deci, aducându-și aminte de făgăduința făcută, Sfinții Părinți Ioachim și Ana au adunat în Nazaret (orașul în care locuiau) rudenii lor de neam împăratesc și arhieresc și multe copile nevinovate și curate ca să petreacă pe prunca sfântă până la Ierusalim cu cântări și cu psalmi. Astfel, au pornit cu toții din Nazaret spre templul din Ierusalim cale de peste 150 de kilometri, mergând încontinuu vreme de trei zile. Pe drum cântau mai cu seamă psalmii lui David și cele ce se potriveau cu această mare taină și ducere a Maicii Domnului în Sfânta Sfințelor, zicând așa: „Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău” (Psalmul 44, 12). Adică Împăratul nostru Dumnezeu a dorit frumusețea copilei Maria și a chemat-o în Sfânta Sfințelor ca să-I slujească Lui. Pe drumul spre Ierusalim era prezenți, în chip nevăzut, și îngerii lui Dumnezeu și Însuși Împăratul cerului și al pământului, Iisus Hristos. Iar îngerii laudau și cântau de bucurie, pentru că se aducea lui Dumnezeu această biserică vie și însuflețită, „Cămara cea de mult preț și Fecioara, Sfințită Vistieria Slavei lui Dumnezeu și cortul cel ceresc”.

Când au ajuns în Cetatea Ierusalimului, s-a făcut și acolo o minune preaslăvită. În acel moment, Preasfânta Pruncă a urcat cu grăbire, singură, cele 15 trepte de la intrarea templului, neoprindu-se până sus. Și s-au mirat preoții și tot poporul cum o copilă de trei ani a putut să urce treptele așa de ușor, ca și cum ar fi zburat. Arhierue la templu pe atunci era chiar Prorocul Zaharia, tatăl Sfântului Ioan Botezătorul care, văzând pe Preasfânta Fecioară Maria, a recunoscut-o că Ea este cea care va deveni Maica Fiului lui Dumnezeu, și a primit-o cu următoarele cuvinte: „Vino, împlinirea prorociei mele! Vino, împlinirea făgăduințelor Domnului! Vino, pecetea așezământului Lui! Vino, împlinirea Tainelor Lui! Vino, oglinda tuturor prorocilor! Vino, înnoirea celor învechite! Vino, lumina celor ce zac în întuneric și în umbra morții! Vino, Dar Nou și prea Dumnezeiesc, de intră cu bucurie în Biserica Domnului tău;

acum într-aceasta de jos; iar puțin mai pe urmă, în cea de sus și neapropiată”. După ce a primit pe Preasfânta

Pruncă Maria, Arhierue Zaharia, din îndemn dumnezeiesc, a introdus-o în Sfânta Sfințelor, spre uimirea tuturor ce erau de față. În altarul templului Sfânt nu avea voie să intre nimeni niciodată, decât Arhierueul o singură dată în an, și atunci cu pregătiri speciale și într-un nor de fum de tămâie. Însă, Prorocul Zaharia știa că această copilă este mai sfântă decât Sfânta Sfințelor și avea să poarte în sine pe Hristos, Arhierueul bunățăților celor viitoare. La templu, Preasfânta Fecioară a petrecut timp de 12 ani, în rugăciuni și cântări, cosând veșminte și broderii și spălând și curățind sfântul lăcaș. Dar, mai cu seamă, priveghea de seara până dimineața, cugetând adânc și rugându-se lui Dumnezeu cu lacrimi pentru mântuirea întregului neam omenesc.

Fecioara Maria a înțeles încă din pruncie că dumnezeiasca rugăciune este maică a tuturor faptelor bune, după cum și Sfântul proroc David ne învață: „Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea” (Psalmul 33, 1). Maica Domnului s-a născut prin rugăciune, a petrecut întreagă viața ei în rugăciune și acum se roagă neîncetat pentru toți cei care îi cer ajutorul, și chiar și pentru cei care o nesocotesc. Dar să vedem de ce spun Sfinții Părinți că rugăciunea este maică a tuturor faptelor bune? În mod deosebit, Părinții consideră rugăciunea curată un rod al smeritei cugetări. Sporind prin smerenie, rugăciunea rodește în dragoste, iar dragostea, spune marele Apostol Pavel, este mai mare decât toate. De asemenea, Sfântul Maxim Mărturisitorul zice așa: „Toate faptele cele bune ajută pe om să câștige dragostea dumnezeiască, dar nici una ca rugăciunea”. Mai mult, spune tot Sfântul Apostol Pavel: „Dragostea nu cade niciodată” (I Corinteni 13, 4-8). Iar dragostea Maicii Domnului a fost întru totul sinceră și lipsită de orice urmă de fățarnicie sau de interes. Sufletul ei era condus numai de Dumnezeu, era atașat de el în mod desăvârșit. Întreaga sa dorință era îndreptată către lucruri vrednice de dorit și de iubit. Ea nu a avut nici o patimă și și-a păzit întotdeauna fecioria în minte,în inimă și în trup. Și tocmai din această puritate a inimii a putut vedea pe Dumnezeu. Neavând nici o preocupare trupească, fiind liberă de patimi și de dorințe și păzindu-se de tot gândul rău, s-a făcut astfel „roabă a Domnului”. Din dragoste, Maica Domnului a împlinit în mod desăvârșit ascultarea față de Dumnezeu și a aflat har înaintea Domnului (Lc. 1, 30).

Ea a fost aleasă și rânduită să slujească în Taina întrupării. Și, prin această veșnică alegere, ea a fost într-un sens anume pusă deoparte și i-a fost dat un privilegiu și un loc unic în întreg neamul omenesc, ba chiar în întreaga creație. Preasfânta a fost și a rămas Fecioară înainte de naștere, în naștere și după naștere, adevăr exprimat în iconografie prin cele trei stele pe care iconarul le zugrăvește întotdeauna pe frunte și pe cei doi umeri ai Fecioarei.

Pentru dăruirea ei totală lui Dumnezeu, Maica Domnului a fost împodobită cu toate darurile duhovnicești, dar mai cu seamă cu iubire. Preasfânta Născătoare de Dumnezeu a împlinit în viața sa dragostea cea dumnezeiască, iubirea cerească fiindu-i veșmânt, pâine, apă, lumină, aer și viață. Iar virtutea dragostei le cuprinde pe toate: răbdarea, smerenia, nădejdea, blândețea, înfrânarea, curăția trupului și a sufletului. Dragostea este cea care dă putere, dă curaj, alină și cheamă mereu pe om să se hrănească din ea. Ea ne mângâie, ne înțelege și ne dă nădejde să mergem înainte. Dragostea adevărată poartă în ea pecetea veșniciei și este fără de început și fără de sfârșit, izvorul ei fiind Însuși Dumnezeu. Maica Domnului nu și-a așternut în scris gândurile, nici iubirea ei pentru Dumnezeu, pentru că nu am fi putut nicicum înțelege. Căci iubirea ei pentru Dumnezeu e mai puternică și mai arzătoare decât iubirea Serafimilor și a Heruvimilor. Și toate Puterile Cerești ale îngerilor și Arhanghelilor sunt mute de uimire în fața ei, spune Sfântul Siluan Athonitul. Maica Domnului viază în ceruri și vede neîncetat slava lui Dumnezeu, dar nu ne uită nici pe noi, sărmanii. Și acoperă cu milostivirea ei tot pământul și toate noroadele. Pe o inimă care bate din dragoste o simți. Și pe o astfel de inimă Precurată de Maică a Sa ne-a dat-o Domnul nouă. Ea este bucuria și nădejdea noastră. Ea este Maica noastră după duh și, ca om, e aproape de noi după fire și tot sufletul creștinesc e atras spre ea cu iubire. În această deosebită zi a Intrării Maicii Domnului în biserică să zicem și noi: „Bucură-te, bucuria noastră, Sfântă Pruncă, pururea Fecioară!” Și ne înconjoară pe noi cu dragostea ta în toți anii vieții noastre. Amin.

Denisa BĂRBULESCU

Câteva cuvinte despre Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil și Gavriil

8 noiembrie

Sfântul Arhanghel Mihail este cel care a pus capăt căderii îngerilor răi și, totodată, este unul dintre cei care i-au vestit lui Lot pierirea Sodomei și Gomorei. I s-a arătat lui Iacov când fugea de mânia fratelui său Isav și a vrăjtorului Valaam, care voia să blesteme poporul Israel. Tot el este cel care a venit și l-a întărit pe Iosua, fiul lui Navi, înainte de începerea cuceririi Canaanului. Cât despre Sfântul Arhanghel Gavriil, acesta este binevestitorul Nașterii Domnului și al celui mai important proroc: Sfântul Ioan Botezătorul. El i-a tâlcuit proorocului Daniel viziunile. Tot Sfântul Arhanghel Gavriil a vestit nașterea Fecioarei Maria. El a hrănit-o pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu în Sfânta Sfințelor. În Minei se precizează că există mărturii cum că Sfântul Arhanghel Gavriil este cel care a prăvălit piatra de la ușa mormântului Mântuitorului și a șezut deasupra ei. În concluzie, Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil sunt îngerii cei mai cunoscuți nouă și apar foarte des în textele Sfintei Scripturi.